

האשה רבה פרק עשרי יבמות

וְנִלְעָלָה כַּאֲשֶׁר נִקְרָא
וְמִכְלָל מִתְּבֵן (ג) מִלְאָה
בְּכָרְבָּהָם כְּמוֹתָה
גַּעֲמָן: וְאַתָּה תְּשִׂים
לְפָנָי: וְאַתָּה תְּשִׂים
לְפָנָי: כִּי כְּלָשָׁן (ד) מִלְעָלָה
פָּה. קָרְבָּהָם: ג. מִלְעָלָה:
מִלְעָלָה: כְּמִלְעָלָה:
מִלְעָלָה: כְּמִלְעָלָה: (ט) קָרְבָּהָם:
מִלְעָלָה: כְּמִלְעָלָה:
מִלְעָלָה: כְּמִלְעָלָה:

תורה אור השלם

תלאה גט כסות ינימר

ב"ה

גנרא אמר רבי נאי
בחברה גמנו ונמרו בו. כעין
זה מכות כל ע"ג:

תגיות הב"ח

מופ רש"

מוספֶת תומפות

ג'ינו. מtower עניות דעתנו סחין לנו יודעיס פ'י כ

ג' געלא למדינט סייס א' הו דלמיה ניאטו וס"ה זינו

צברן

תוספות ישנים

האשה רבה פרק עשרי יבמות

קְדוֹמָן אֶבֶן גַּשְׁׂעִין וְאֵת
גִּיטִּין בְּכָ' מ' (בְּמ' ע' י')
לְבָנָן לְבָנָן (לְבָנָן) בְּכָ' מ' ו'
וְזִוְּנָן בְּכָ' מִנְמָרָן
קְדוֹמָן בְּכָ' מִנְמָרָן
וְזִוְּנָן בְּכָ' מ' (לְבָנָן)

תורה או רשות
עעה גנה בחתה לך על
שנתה הצעיר ביבנין גונה
ל מס' אשר טפרק איש
ל' גנו באכז' ונקפה
עה פלך מארים לכל
בטעום עליון

מוספַּת רשׁוֹת
הובא בעמוד הקודם

מוספֶת חומפּות

לעומם ועתיד נכל
כמת זה: קנה לך.
ולמו ספלי
תשצוגו טפייה דקלה
ונ-דספיר עגדת: על
ההתקהל צילו לא-הענגן
דסוי גמר מלומכה
קידמה. מעד זמנה

מִיְצָרֶת כְּלִימֹת סָולֵם
כְּנִיס בְּכָלָמָה: מַקְבֵּץ
לְזִין כְּמַן יָכוֹס:
לְחַד מִמְּרָה לְפָנֶיךָ
יַגְמִין הָוּ מַת בְּעַמְּךָ

נָא מִי־פַּרְעֹה מֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל
כִּי מִמְּצָרָה מִלְּפָנֶיךָ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא :

בן דודנן דודנן לא היה
אל יונתן ומינימא אמר רב
ששת נינהה אל' לא
ואחיך בון מילוי נינהה
ואחיך אמרו לה חלוף הדרין
גאנז האהן גאנז אונז מאכט
ה' אידיליאן דידי ווידי מא
ה' דודנן דובבנער טומך אונז
יעו י' אמריא תעאן אם שעתה (ה)
ה' מה לחדור מעיריה קינן איכאל
ה' דודנן זעמען דוד עט שט
ה' דודנן זעמען דוד עט שט

בכרי זמנה שאלים מורה ביה
לי הילו אומרת בר דתצעא
דריפא דומייא דתצעא דוריישא
שבא בעילה כשם שתצעא דוריישא
אפללו נשות לאחד מעיה
באומרת בי ליל ה"ן תצעא דrifpa
אפללו ונשות לאחד מעידין

אומרות ביי לי תבא אמראי
תהי ותיר נינוח והליך דרכיהם
ויקום יפה אם לא שאות
לאחד מעדרה ואשדרה אמרו
ביה לוי אין אה שטע האבה
עליה באשם תלוי קאי אבל
בבבב רדי איא אראד מאנשי
טנאה בספיטר בוה הולשן אמר
תנא רמי רמי רמי והבא עלה

או יונתן הילוי מושם ואלו גורמים שבקון והבעלה אל כל מה כהשוני אין איזה מה מות ראנשן ומושם הבי אמרינן הילך קרייאת עוזע מיבור (פ'ב) [ד'ב] הוה מורה (ו'א) [ט'ב] הוה כה כי לא רק והוא מונקן כבב האחישן מיבור האחוון רוך מורה ש' מ' וראך קומי אל לא כרע אורה אביה דרבנייר אה לא

בעג אונאה שאמורה מת בעיל
הנאנן מושת בועל כל'ו עיל'ו עיל'ו
אלכיא לאילריך שאי'ה האם
קדיריאן בזוקה אול'ה ווי'י
קדיריאן בחוקה ליטשן לא דנתן
בפ' שומן בינו לביבה כה'ו
שללה לא באבל'ה למא'ה
היא ואנומה מות בועל אונאי'
מו יונן אוננטה בון בא'ה צ'ו'
ווע'ל אוננטה אוננטה אונאי'
גע' עד אונדר שאמר בון בא'
אונאי'ה בעלה אוננטה אוננטה
אילא לאילריך דוד'י אונאר

(ג) עי' מוק' כלהן ד"ס מלוי מות
דוחטלו לנו ניקם להגד מדועתינו לנו
תנוון וו'ע.

